

N:o 25.

Af Herr Johannes Andersson från Jönköpings län: Angående förhöjning af skjutslegan.

Frågan om reservskjutsskyldighetens ordnande på ett för jordbruket mindre tryckande samt mera rättvist och tidsenligt sätt än, som nu eger rum, har under flera decennier varit föremål för hvarje Riksdags pröfning, utan att likväl hafva vunnit sin lösning.

Vid sistlidna riksdag egnade Stats-Utskottet uti Betänkande N:o 98 denna fråga en sakrik utredning och anförde välgrundade skäl för den nu varande skjutspenningens otillräcklighet och då föreslagen förhöjning i skjutslegan. Dessa skäl, till hvilka jag hänvisar, kvarstå ännu oförminskade, och hafva endast vunnit i styrka uti den mån, som penningen allt mera, och under sednare året hastigare än någonsin, sjunkit i värde emot arbete och andra varuvärden. Om man beräknar skjutspenningar för en häst och $1\frac{1}{2}$ mils väglängd, som torde vara medelafståndet emellan gästgifvaregårdar, efter nu gällande skjutslega 80 öre milen till 1 Krona 20 öre, så finner man att denna ersättning ej motsvarar mer än halfva värdet af ett mansdagsverke, ehuru nästan hela dagsverket blifvit förspildt i synnerhet om hästen går på bete, och den skjutsande, såsom ofta är fallet, har icke så obetydlig väglängd till gästgifvaregården. Sålunda får den skjutsande ej betalt för mer än hälften af sin egen tid och alldeles ingen ersättning för begagnandet af hästen, som är ganska dyrbar att både köpa och underhålla. Att Riksdagen skulle fortfarande lemna denna fråga oafhjelp och tillåta ett sådant intrång på den fria eganderätten, kan jag för min del icke gilla. Jag vågar därför vördsammast föreslå, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes förordna, att intill dess skjutsskyldigheten kan på något sätt ordnas så, att de gästgifveri-, håll- och reservskjutsskyldige derifrån befrias, legan för gästgifveri-, håll- och reservskjuts utgöres, der skjutsningen *icke* bestrides med entreprenad, i stad med 1 Krona 70 öre och på landet 1 Krona 40 öre milen för hvarje häst, samt att legan för entreprenadskjuts skall utgå

med högst 2 Kronor 30 öre milen i stad, och 2 Kronor på landet.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

Johannes Andersson,
från Jönköpings län.

Häruti instämmer:

A. Johansson.

N:o 26.

Af Herr I. Asklöf: Angående förändradt stadgande om sättet för rättegångs fullföljd i civila mål.

Då äinom hvarje konstitutionelt samhälle det är lagskipningens egentliga ändamål att skydda och i förekommande tvistefrågor till erhållande af rätt förhjelpa de samhällets medlemmar, som deraf blifva i behof, tillkommer det också lagstiftaren att tillse, att de former, hvilka i lagen föreskrifvas att af den rättssökande iakttagas, göras så enkla och lättfattliga, att deraf ej uppstår någon olägenhet. Bland dessa former förekommer i vår lag sedan gammalt det förhållande i allmänhet, att vid rättegångs fullföljande från underdomstol till Hofrätt skall af den missnöjde anföras besvär i brottmål, men vädjas i civila mål. Likväl förefinnas flerahanda civila mål, i hvilka ej får vädjas, utan fullföljandet måste ske genom besvärs anförande. Exempelvis må nämnas, att besvär måste anföras öfver fel vid rättegången, invändningar, uppskofsdomar, skogshygge, åverkan, skogseld, jagt och djurfång, uppbördsmans orättvisor vid utmätningar och uppbörd, Häradsrätts utslag angående brandstod och olagligheter vid prestval; lagfarts-, förmynderskaps-, intecknings- och äktenskapsförords-ärenden; landshöfdinges utslag angående skuldfordrings- och skjutsnings-mål, stängsel, arrenden af boställen samt frågor om nybyggnad, husröta m. m.; vid af- och tillträden å kronohemman, såvida tvisten är mellan kronan och den till hvilken hemmanet är upplåtet (är tvisten mellan honom och hans landtbo,